

Niclas har ordet:

Du håller mig i *Din* högra hand

Men jag är alltid hos dig, du håller mig i min högra hand. Du leder mig med ditt råd och tar sedan emot mig med ära. Vem har jag i himlen utom dig! När jag har dig frågar jag inte efter något på jorden. Om än min kropp och min själ tynar bort, så är Gud mitt hjärtas klippa och min del för evigt. Ps. 73:23-26

Visst är det ord av djup förtröstan, men det ligger hård kamp bakom dem. Ordet ”men” visar att han har det svårt. Han brottades med tvivel. Han nästan avundades de ogudaktiga som verkade lyckas med allt. Medan han som ville tjäna Gud plågades, hans tro höll på att förlora fotfästet.

”Men jag är alltid hos dig”, detta är trons villkor. Lärjungen Petrus sa senare ”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.”. Mitt i all vända får psalmistens själ ro, när han landar i sanningen och verkligheten i Gud och hans ord.

Vi lever i en tid som vill radera bort alla spår av vårt kristna arv. Det kan kännas svårt att bevara tron när otrons vindar blåser hårt. Detta är vår utmaning. Att hålla fast vid Jesu ord och att faktiskt tro på dem. Det är underbart att vi har Jesu ord att förtrösta på, för det är trons tillräckliga och säkra grund. När vi har honom behöver vi inte fråga efter något annat. Han är vårt hjärtas klippa och vår del i evighet.

Som församling har vi en enastående möjlighet att komma till den punkten i våra liv där vi säger vårt ”MEN!” och bekänner oss till tryggheten och tilliten i Jesus som lovat vara med oss till livets slut.

Låt oss välsigna varandra i vår gemensamma kallelse att leva ut vår tro och förtröstan på Gud. För Åland behöver höra om Jesus. Vi får uppmuntra varandra att vara ljus i mörkret.

Fridshälsningar Niclas och Elisabeth